

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border) Betyg 4/5

Jag känner inte till om Karl-Jonas Winquist har låtit Greg Bears science-fiction-roman "Blood music" ge namn åt hans andra band (det första heter First floor power), men jag vet att det här är framtidsmusik. På mestadels urgamla instrument.

HÄR PÅ ANDRA albumet "Don Quite" är det väldigt speciella uttrycket intakt, det känns fortfarande eget utan att bli sökt svårt, det är smart utan att bli snobbigt och vackert utan att bli mesigt. Även när Winquist sjunger om att bli rånad av några ungar låter hans yxiga engelska Donovanst sympatisk och fiolerna värmer hjärtat. Det är faktiskt omöjligt att tänka en ond tanke med "Blood music" i öronen, det här är snarare en enda lång fredsmarsch som man omedelbart vill traska med i. Jag kanske kan bidra med handklapp?

Bästa Spår "Oct/Nov"

Niklas Wahllöf, DN, 28 november

<http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=2198&a=719623>

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border) Betyg 4/5

En av de saker som kändes så omtumlande med Talking Heads var att bandet introducerade ett mer komplext temperament i rockmusiken. Från att nästan all rock fram till dess handlat om att uttrycka någon av de fem grundkänslorna - arg, glad, ledsen, kär, kåt - visade David Byrne att dansant och utåtriktad musik även kan vara neurotisk, avvaktande, grubblande, förvirrad.

Blood Music, ett soloprojekt signerat Karl-Jonas Winqvist, låter mer hemvävt än Talking Heads men han påminner inte så lite om en ung David Byrne i sitt sätt att sjunga (lyssna särskilt på Lovely love). Precis som Byrne och Jonathan Richman gör han popmusik som är lika optimistiskt utåtriktad som introvert grubblande. Winqvist kommer från First Floor Power, ett band som mer och mer framstår som ett sällan skådat svenskt talangkluster. I samma band återfinns även syskonen Jenny och Sara Wilson.

Jan Gradvall i Dagens Industri, 30 November

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border) Betyg 4/5

Karl-Jonas Wingquist andra soloplatå är här och vi får mer av desperat och ibland svårt deprimerad pop. Blood Music är just vad det är, isande desperation, frustrerad lättnad över att leva och stark vilja att göra något bra av det hela. Blodet pumpar genom låtar som avslutande Never going back, som handlar om Wingquists långa sjukhusvistelse sett i backspegeln, eller som i Red light, green light, out of sight. Den sistnämnda är ett något av arketyper för Karl-Jonas Wingquists låtar - det hade kunnat vara First Floor Power, men det är Blood Music. Den är dessutom skivans absolut starkaste spår. Det svänger i sakta bossatempo och hans bräckliga röst

håller sig precis på gränsen, hela tiden. På Don Quite har ljudbilden fått mogna en smula, det spretar inte lika mycket och det känns som att Blood Music har hittat en form att växa i.

Telegram för Rose-Marie för tankarna till Jonathan Richman, men Wingquist flirtar varsamt och fint. Titelspåret är en härlig instrumental berättelse med ett surrealistiskt skimmer över sig. Ren avslappning, ren dröm.

Pelle Johansson, Barometern, 10 December

[http://www.barometern.se/noje_o_kultur/recensioner/skivor/blood-music\(367517\).gm](http://www.barometern.se/noje_o_kultur/recensioner/skivor/blood-music(367517).gm)

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border) Betyg: 4/5

Älskvärda sånger som inte riktigt passar in

När före detta First Floor Power-sångaren Karl-Jonas Winqvist solodebuterade med Sing a song fighter (2005) var skivan paketerad i ett lekfullt omslag som ? bokstavligt talat ? stack ut ur cd-hyllan, inte bara för att det var för stort.

Precis samma är det med Winqvists excentriska musik.

På Don Quite fortsätter han att sjunga sånger som inte riktigt passar in, präglade av musikaliska infall och en spontanitet som så ofta saknas inom popmusiken. Han skiftar tempo och tonarter lika ofta som gästerna avbyter varandra i studion. Här och där hörs en Arthur Russell-cello, någon plockar fram en såg (!), andra hjälper till med de vackra blås- och stråkarrangemangen. Rösten vinglar fram när Winqvists sjunger om stora, små vardagsaker - nattliga månsamtal om örnar i vattnet, hajar i skyn och mest av allt om kärleken.

En lätt galen, värmande och älskvärd skiva. Musik som du vill lyssna till igen och igen.

Av Nils Johansson, Norrländska socialdemokraten, Publicerad: 21 November

<http://www.nsd.se/artikel.aspx?artid=76231&cat=5&pageIndex=0&arkiv=False>

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border) Betyg: 4/5

Ett av årets bästa Svenska Skivsläpp

Karl-Jonas Winqvist från First Floor Power ger sig ut på en andra soloutflykt. Och det är en rätt fantastisk resa han bjuder på. Karl-Jonas har sitt eget musikaliska universum, en plats där lekfullheten dansar sida vid sida med det stora allvaret och där det avigt egensinniga rymmer melodier man vill höra igen. De personliga betraktelserna understryks av smakfullt arrangerade stråkar, klaviatur och blås. Ett av årets bästa svenska skivsläpp.

Patrik Wirén, Metro, 28 November

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border) Betyg: 4/5

Indiepop. Sing-a-song-fightern och First floor power-frontaren Karl-Jonas Winqvist är tillbaka med sin andra soloplatta. Till sin hjälp har han en hel armé av finfina musiker som körar, saxofonar, stråkar och charmar.

Egen och speciell är etiketter som klistras på folk lite hur som helst, men få förtjänar det lika mycket som Karl-Jonas och hans stora musikaliska multi-hatt. På Don Quite har han finslipat de jordnära folkpopinfluenserna tills de lagt sig som ett mjukt svängande bakom långsamt växande melodier och halvknasiga-texter.

Fast det tar lite tid innan värmen och Karl-Jonas melankoliska viskande hittar in i öronen. Men ge honom den, det är han värd.

Jessica Dahlman, Södra Dalarnes Tidning, 29 November

<http://www.dalarnastidningar.se/noje/skivor/article256419.ece>

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border) Betyg: 4/5

Från klarhet till klarhet

Karl-Jonas Winqvist har gått från klarhet till klarhet, först som medlem i det egensinniga popbandet First Floor Power, därefter som hyllad soloartist för två år sedan. På sitt nya album har han tagit hjälp av skönsjungande vänner från band som Of Montreal, Rubies och Laakso. Största behållningen är dock Karl-Jonas egen röst, som med sin innerliga värme kan smälta vilket vinterfruset pophjärta som helst.

Jenny Cahier, Corren, 5 december

<http://www.corren.se/archive/2007/12/5/jhmfewi5j8n52pu.xml>

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border) Betyg: 4/5

Samma skeva, lite vingliga anslag som på debuten Sing a song fighter! Samma pratsjungna känslonoveller. Men Karl Jonas Winqvist fortsätter att utveckla sitt alldeles egna musik-universum fritt, stort och melodiöst i sina kringelkrokar med svimfärdiga körer -ooande och aaande i cirklar och november som svarar i telefon -trött på folks konstanta gnäll. Frasigt arrangerade stråkar trivs ihop med balalajkor, tramporgel och små utrop på offbeat. Jag lyssnar som på en levande skrotgård. Fastnar på en detalj, zoomar in i moll och så... En flöjt som fladdrar iväg i en kärleksförklaring.

Jessica Bryntesson, värmlandstidningen, December

http://www.vf.se/vf/docs/visa_rec.asp?skivrec=true&artikelID=2214

Blood Music, "Don Quite" (Make it happen/Border)

En natt i oktober såg jag en intervju med de tre återstående medlemmarna **First Floor Power** på SVT:s webbprogram **PSL**. **Sara Wilson** till höger i en sorts kofta och halsduk, **Per Lager** till vänster i en svart t-shirt för vanliga killar och så **Karl-Jonas Winqvist** i mitten, jag kan inte minnas vad han hade på sig. Men intervjun handlade i alla fall om bandets kommande spelning på universitetet i Stockholm, den var ett slags återkomst.

First Floor Power pratade om den kommande skivan, om vad som hänt sedan de senast gjorde väsen av sig. På frågan om hur han såg på bandmedlemmarnas respektive sidoprojekt svarade Karl-Jonas Winqvist något lite intressant: "Det är kul att gå ut på kvällen och göra spännande saker, men First Floor Power är alltid den man återvänder till på natten och vaknar upp med". First Floor Power är en livslång kärlek alltså, allt annat är kringbestyr och tillfälliga förälskelser.

Don Quite, den senaste skivan av Karl-Jonas Winqvists eget band **Blood Music**, kan om man fullföljer det resonemanget ses som något slags kärleksbarn som fötts utanför det heliga äktenskapet. Fast kopplingarna till bandet han sätter i första rummet är både många och tydliga. Att döma av listan på de medverkande skulle det här med lite god vilja lika gärna kunna vara en FFP-skiva utan **Jenny Wilson**.

Även om man bara lyssnar på musiken och struntar i allt annat är det lätt att dra den parallellen – framför allt Karl-Jonas egen röst är ett så starkt och speciellt kännetecken att det är nästan omöjligt att inte hela tiden göra jämförelser med FFP. Men okej, låt oss försöka tänka på det här som en fristående oäkting.

Efter en lite trevande inledning, med två låtar som stillsamt flyter förbi, kommer det igång på riktigt med 'Oct/Nov'. Jag vet inte om man måste dela min inställning till hösten i Sverige för att gilla den låten, men den känns spontant som en frostigt lysande bild av hur hösten känns. November är den värsta av alla månaderna och bara de döda vet när kriget är slut, som en Galagoredaktör sa en gång. (Det gäller december också.)

De följande två spåren, 'Lovely Love' och 'Lull A Bye', skapar en försiktigt hitbetonad liten fraktion av skivan, sen kommer en låt som heter 'A Telegram For Rose-Marie'. Fick den titeln dig att tänka på Jens Lekman? Det är i så fall inte långsökt alls. Även vid sidan av titelparallelliteten innehåller låten, eller nej, hela *Don Quite* faktiskt, en hel del av den dämpat vänliga humor som **Jens Lekman** gjort till sitt vattenmärke.

Den där humorn, tillsammans med en känsla av uppriktighet och lätt förvirring, skulle kunna ses som kärnan i *Blood Music*. Något luddigt sympatiskt återkommer förresten hela tiden i bilden av Karl-Jonas Winqvist, *Blood Music*, *First Floor Power* och alla som rör sig i deras närhet. Man kan säga att det också är truligt och virrigt, och vissa tror att naiviteten är tillgjord. Men det tror jag inte ett spår på. Den här förälskelsen är livslång.

Anton Gustavsson, Digfi, 5 december

<http://www.digfi.com/default.aspx?id=11330>

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border) (Betyg 4/5)

Karl-Jonas Winquist berättar sina aviga popsånger med självklar lätthet, direktet och kantighet.

David-Ivar Herman Düne, frontman i franska klurpopbandet Herman Düne, har en sällsam förmåga att låta sådär barnslig och okonstlat lekfull. First Floor Power-medlemmen Karl-Jonas Wingquist har mer än dubbelnamnet gemensamt med nämnde herr Düne. Han berättar sina aviga popsånger med samma lätthet, direktet och kantighet. Indiekollegor från Laakso, Of Montreal och Rubies gästar dessutom på sång och blås och gör Wingquists andra platta till en mycket trivsamt upplevelse. Ibland är musiken visserligen tunnare än japanska pappväggar men lika ofta blir man bara fänigt glad.

Jonas Allgulin, Smålandsposten, 28 November

[http://www.smp.se/noje_o_kultur/skivor/blood-music---don-quite\(353778\).gm](http://www.smp.se/noje_o_kultur/skivor/blood-music---don-quite(353778).gm)

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border)) (Betyg 3)

Han är som en välformulerad sjungande blogg, Karl Jonas Winqvist, alias Blood Music. Tre ep-skivor har bakats samman till ett album. Svårplacerat men lättidentifierat är känslan man har när Blood Music lägger pussel med intryck och berättelser från den nära vardagen – även kallat livet. Här finns en sällsynt uppriktighet. Samma som genomsyrade den självutlämnande debuten "Sing A Song Fighter" (2005). Dessutom en musikalisk nyfikenhet som bland annat tar sig uttryck i ett sparsamt utnyttjande av gitarr, till förmån för piano, stråkar och blås.

Karl Jonas är även drivande part i First Floor Power. Likheter finns. Men Blood Music-materialet är mer orkestrerat. Lite av en svensk Sufjan Stevens i ett spår som "Moontalk". Bitvis riktigt bra.

Christer Paulstrup, Kristianstadsbladet, 28. November

<http://www.kristianstadsbladet.se/article/20071128/SKIVOR/711280027/1174/NOJE>

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border) (Betyg 3)

Karl Jonas Winqvist och Jenny Wilson var en spännande låtskrivarduo och det jag egentligen vill höra är en ny skiva med First Floor Power. Winqvists musik under namnet Blood Music är i och för sig inget dumt substitut, förra skivan var något vassare, men låtarna förenar rak och smittsam pop med en charmerande avighet. Diverse FFP-folk och andra musiker som Jonna Sandell (fiol) och Lina Langendorf (saxofon) lägger sina avtryck på Winqvists ofta personliga texter, småluriga melodier, och alldeles egna sångröst.

PM Jönsson, Göteborgsposten, 28 November

<http://www.gp.se/gp/jsp/Crosslink.jsp?d=542&a=385334>

Blood Music Don Quite (Make It Happen/Border) (betyg 3)

Trevligt och spännande

Karl-Johan Winqvist är mest känd som en av beståndsdelarna i First Floor Power. När han gör sin alldeles egna musik, gör han det under namnet Blood Music. Don Quite är den andra fullängdaren från Karl-Johans pseudonym, och det låter riktigt trevligt. Överdrivet originellt är det inte, men ändå ganska spännande. Man vet aldrig säkert vilken riktning låtarna tar, och kontinuerligt förvånas man över hur bra det lyckas arta sig. Det finns en och annan dänga som Karl-Johan med fördel kunnat lägga som b-sidor på framtida fysiska singlar, eller som bonusspår för kompisarna på MySpace. Men den största delen av Don Quite lyssnar jag med förtjusning till. Och så sjunger jag med lite också.

Johanna Karlsson, Nya värmlandstidningen, 23 november

http://www.nwt.se/ArticlePages/200711/22/20071122170003_750/20071122170003_750.dbp.asp

---

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border) Betyg 3

Kreativiteten sprudlar

Floor – Power gjorde popmusik som alltid kändes felvänd. Den andra halvan av bandets kreativa kärna slår till med att göra en skiva som rent fysiskt är felvänd: det är omöjligt att vika upp omslaget på rätt håll utan att tänka efter. Det känns som ett statement, och Karl Jonas Winqvists musik fortsätter också på First Floor Powers inslagna riktning - snubblande poplåtar där arrangemanget har slagsida och kreativiteten sprudlar. Att jag saknar den ena hälften av FFP:s kreativa kärna, Jenny Wilson, beror bara på att jag är så van att höra hennes röst i musik som har det här uttrycket.

Mårten Markne, Uppsala Nya Tidning, Publicerad: 23 November

http://www.untfredag.se/avd/1,1786,MC=15-cat=245-AV_ID=689064,00.html

---

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border) (betyg 3)

First Floor Power-mannen Karl Jonas Winqvists vingliga resa fortsätter. Precis som på solodebuten "Sing a song fighter!" utmärks "Don Quite" av en spontanitet och fånga dagen-mentalitet som kontrasterar skönt mot allt iskallt kalkylerande i musikbranschen. Den hjärnånkomma som artisten brottats med de senaste åren gör att man lätt kan tolka texterna som mer ödesmättade än vad de i själva verket kanske är. Samtidigt går det inte att vifta bort att det finns något djupt rörande i lyriken — en naivitet, eller äkthet, som rimmar fint med den okonstlade och originella musiken. Låtarna känns ofta som om de fångats i flykten. "Oct/Nov" är

ett gott exempel — en poplåt som inte tar den rakaste vägen utan kränger och krumbuktat sig med lyckat resultat.

Magnus Ransheim, **Helsingborgs Dagblad**, publicerad 23 november

<http://hd.se/noje/skivor/2007/11/23/blood-music-don-quite/>

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border) (betyg 3)

Vibrerar av lekfullhet Blood Musics "Don Quite" bjuder på naken popmusik

Första albumet med Blood Music, "Sing a song fighter!", föddes när Karl-Jonas Winqvist (även i First Floor Power) var allvarligt sjuk och ville kanalisera känslorna som bubblade upp där han låg i sjukhussängen. Det blev naken, regelbefriat kantig popmusik som verkligen drabbade.

Nu mår han bra igen men även även andra albumet vibrerar av en uppriktig lekfullhet med helt eget tilltal.

Bästa spår: "Lovely love".

Håkan Steen, **Aftonbladet**, Publicerad: 21 November

<http://www.aftonbladet.se/nojesliv/musik/recensioner/article1295348.ab>

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border) (betyg 3)

Som Blood Music är Karl-Jonas Winqvist betydligt mindre utåtagerande och mer försynt än hur det lät om First Floor Power

Hans lite försiktigt berättandeaktiga sång tillsammans med experimenterande skogsmusik låter som en personlig blandning mellan Lovekevens och John Lennon solo. Han blir aldrig självförhävande, det behöver han inte heller.

Sara Berg, **Sydsvenskan**, 27 november

<http://sydsvenskan.se/nojen/skivrecensioner/article282856.ece>

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border) (betyg 3)

Lovely love och Eagles in the water har den där sortens melodier som skulle låta bra om man så satte på dem en dumstrut och spelade dem baklänges. På ett par ställen till på Don Quite är Karl-Jonas Winqvist, mannen bakom Blood Music, i närheten av samma territorier. Men hans förkärlek för det aviga och skeva gör att han tenderar att skruva till det hela något varv för

mycket. Winqvists namn känns igen från nyckfulla popbandet First Floor Power. När han drar på sig Blood Music-kostymen närmar han sig dock korsningen där fnoskiga amerikanska duon Moldy Peaches anti-folk möter spretig indiepop. Synd bara att mötet enbart resulterat i två riktiga fullträffar.

Stefan Malmqvist, Svenska Dagbladet, 28 November

http://www.svd.se/kulturnoje/musik/artikel_639703.svd

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border) (Betyg 2)

Karl-Jonas Wingquist, som döljer sig bakom Blood Music, ger ut sin andra skiva. Indiepop som har mycket gemensamt med andra svenska akter som Jens Lekman. Det intressantaste är de fantasifulla och ordentligt genomarbetade arrangemangen. Litet grand som Lou Reed möter The Cure med en hel del charmfalsk sång.

Per Strömbro, Norra Västerbotten, 28 November

http://www.norran.se/sektion_c.php?id=7302716&avdelning_1=121&avdelning_2=152

Blood Music, Don Quite, (Make It Happen/Border)

Under namnet **Blood Music** presenterade sig Karl Johan Winqvist för ett par år sedan med sitt debutalbum *Sing A Song Fighter* som möttes av god kritik på de flesta håll. *Don Quite* [Make It Happen/Border] är titeln på uppföljaren där det samlas spår från de tre EP-skivorna *I Lay My Keys Everywhere I Go*, *Don Quite* och *Red*. Winqvists lo-fi-pop garneras med blås, stråkar och klaviaturer med hjälp av bland andra gäster som James Huggins från Of Montreal, Lars Skoglund från Laakso, Simone Rubi samt First Floor Power. Winqvist sätter själv sin prägel på materialet med sin röst, och visst är charmen stor hos honom och hans låtar.

<http://www.musikindustrin.nu/>

Just Gimme Indie Rock

<http://justgimmeindierock.blogspot.com/2007/11/blood-music-don-quite.html>

Have you heard of Sweden's Blood Music? Well if you haven't go seek out the album 'Sing A Song Fighter' (Buy). It was released on Static Caravan last year and was one of my favourite albums of 06. If you like Jens Lakeman or Sufjan Stevens you will defo like this. Mp3 - There is a war in almost every corner Blood Music is essentially Karl Jones who uses an array of instruments on his records. When he plays live, it's usually just him and his piano, although sometimes he uses a band which can include up to 8-10 people playing drums, violins, bass

clarinets etc... I was listening to 'Sing A Song Fighter' the other day and wondered what Mr Karl Jonas was up to, so i emailed him on his myspace page and was blown away by his response. Just read what he says about the inspiration for his new album Don Quite, it nearly made me weep. Me - Hi Karl, Why the name 'Don Quite'. Karl - Well, the new album was going to be called "Three Eps". The idea was to make three Eps with different styles and then collect them on "Three eps". Then my grandfather died. The closest relative I have. Me and my brother went to empty his house and it was filled with things. Some weeks later, the house was empty. It took him over 60 years to fill it up. Only 8 days for us to empty it. Just before I was going to close the door to the house for the last time I went through all the attics to see if we had forgotten anything and between two paper-thin walls I found this old drawing. It was done by my mother and was dated the same year that The Beatles released "Rubber Soul". She was 13 years old then. There was a man on a horse who looked like a famous character known for fighting against windmills. But below it said "Don Quite". I don't know if she got the name wrong, misspelled it or if she just had created a cousin to Don Quijote. My mother is sadly not around to tell the tale. But I grabbed that drawing and it really got to me. When I came home, I put it up on my wall and decided to name Don Quite a song. After the song was written, I decided it was not enough. I had to dedicate the new album to Don Quite. So I did

---

Swedesplease

<http://www.swedesplease.net/?p=949>

When I'm old and infirm and sitting in some retirement home somewhere in Arizona blabbering away about the Swedish mp3 blog I used to run I'm sure I'll struggle to remember 99% of the bands I've covered. However, there are a handful I think I'll never forget. And Blood Music is safely in that handful.

Blood Music's Sing A Song Fighter was one of my favorite releases in the past couple of years regardless of genre or country of origin. I expect Blood Music's follow up to that debut, Don Quite, to be as good, if not better. You can hear a song or two streaming on MySpace but Swedesplease is the only place you'll get to download a song from Don Quite before it's November 28 release date.

Lead singer and sole band member Karl-Jonas Winqvist sings in a lilting sing-songy voice that is not that far removed from the crooning style of Jens Lekman. His Swedish accent is strong and lends to the charm/exotic nature of these songs. "Eagles In The Water" is a tipsy-topsy song where nothing is quite as it seems. In the song there are "sharks in the air" and "eagles in the water" and a chorus of "hold on, hold on" sung as if his life depends on it. Karl Jonas described the recording session for Don Quite as "quick and mostly live in this tiny old analogue studio in Stockholm". The record becomes available through mailorder and iTunes on November 28. Blood Music is opening for Scout Niblet on Dec. 9 at Debaser and Of Montreal on Dec. 10 at Medis - if that gives you any indication of the bands stature and range.

Keep checking back on the Make It Happen homepage for ordering info or stay tuned here for more info in the coming weeks. Without further ado here's "Eagles In The Water":